

KRZTUSIĆ SIĘ (6) *vb impf*

krztusić się (3), **krtusić się** (3); krztusić się *RejWiz, Górndworz, Calep*; krtusić się *SienLek, KochFr, KlonWor*.

się (5), się (1).

inf krztusić się (1). ◊ *praes 3 sg* krztusi się (3). ◊ *praet 3 sg m* krtusił się (1). ◊ *part praes act* krztusząc się (1).

Sł stp brak, Cn s.v. krtunię się, Linde XVII – XVIII w.

Dławić się (6) : lednemu z gorącości głową fie zavraca/ A drugi zaliębyonych pyerśi łobyé máca. Kálfzle/ fápi/ krztuśi fie/ krwią ná zyemię pluie *RejWiz* 93v.

krtusić się czym (1): Przecię tám lyn Iowifzow tak go długo duśił/ Aż fię Cacus iłkrámi/ krwią y fwędem krtusił. *KlonWor* 24.

a. *Dławiąc się wymiotować, mieć torsję; revomere Calep; devomere, nauseare, refundere, vomere, vomitare Cn* (4) : gdy fyé kto krtuśi á iedzenia y pičia záchowác niemoże/ náwarz w occie miętki s piołynem *SienLek* 98v; *KochFr* 34; *Revomo* – Zrzuczám krzłzuřącz [!] fie. *Calep* 922a.

Szereg: »wracać abo krztusić się« (1): [człowiek] zarázem by w kilká/ y dáley dni/ po onym obiedzie/ wrócáć/ ábo krztuśić fie muśi/ iáko by to dopiero teraz zięć miał. *Górndworz* Ff5v.

Synonimy: *dawić się; a. krtanić się, rzygać, wracać, zrzucać, zwracać.*

Cf [KRTANIĆ SIĘ], [KRTUNIĆ SIĘ], KRTUSZENIE